

Ο ΑΓΙΟΣ ΡΑΦΑΗΛ

(αρ. φυλλ. 58)

ΕΝΗΜΕΡΩΤΙΚΟ ΦΥΛΛΑΔΙΟ

Ιούλιος 2014

ΤΟ ΟΝΕΙΡΟ ΚΑΙ Η ΒΑΠΤΙΣΗ ΤΟΥ ΜΙΚΡΟΥ ΡΑΦΑΗΛ

«Είναι καλοκαίρι τοῦ 2011. Ἐνα βράδυ βλέπω στὸν ὕπνο μου ἕνα περιεργό ὄνειρο. Εἶμαι σ' ἕνα Μοναστήρι ποῦ εἶχε κι' ἕνα ἐκκλησιάκι καὶ παρακολουθῶ μιὰ βάπτιση. Τὰ βλέπω ὅλα καθισμένος κάτω ἀπὸ μιὰ ἐλιά γιὰ νὰ μὴ μὲ χτυπάει ὁ ἥλιος. Ἦταν μεσημέρι. Βλέπω τὸν ἱερέα νὰ βγάξει ἀπὸ τὴν κολυμβήθρα ἕνα ἀγοράκι, ὄχι ὅμως γυμνό. Ἦταν ἤδη ντυμένο μὲ ὀλόλευκα ροῦχα. Ἡ βάπτιση γινόταν στὸν ἐξωτερικὸ χῶρο καὶ τὸ ἀγοράκι ἦταν μὲς στὸ λάδι. Μόλις ὁ ἱερέας τὸ ἔβγαλε ἔξω ἀπὸ τὴν κολυμβήθρα εἶπε: «Καὶ τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ραφαήλ». Καὶ στὸ ὄνειρο ἤξερα ὅτι τὸ παιδὶ αὐτὸ ἦταν δικό μου. Τὸ ὄνειρο ἦταν χαρακτηριστικό. Ἐγὼ βέβαια τότε εἶχα μόνο ἕνα κοριτσάκι 2 χρονῶν καὶ δὲν εἶχα διαβάσει κάτι γιὰ τὸν Ἅγιο Ραφαήλ οὔτε εἶχα ἐπισκεφθεῖ ἕνα μοναστήρι ποῦ νὰ ταιριάζε στὴν εἰκόνα ποῦ εἶδα στὸ ὄνειρο.

Τὸν ἐπόμενο Φεβρουάριο τοῦ 2012 ἡ γυναίκα μου ἔμεινε ἔγκυος. Προτοῦ ὅμως τὸ μάθει τῆς συνέβη κάτι περιεργό. Τότε ἐργαζό-

ταν σ' ἕνα ζαχαροπλαστεῖο. Ἐνα πρωὶ κι' ἐνῶ ἦταν στὴ δουλειὰ τῆς μπῆκε μιὰ ἄγνωστη γριὰ γυναίκα καί, χωρὶς νὰ προηγηθεῖ κάποια συζήτηση ἢ νὰ χαιρετηθοῦν, ἐκείνη τῆς εἶπε: «Πιστεύεις;» Κι' ἡ γυναίκα μου τῆς ἀπάντησε: «Τί νὰ πιστεύω; Δὲν σὰς καταλαβαίνω». «Θὰ πᾶς στὴν Ἁγία Τριάδα νὰ προσκυνήσεις», τῆς εἶπε. «Ἐχουν φέρεи τὰ λείψανα τοῦ Ἁγίου Ραφαήλ. Θὰ πᾶς νὰ προσκυνήσεις γιὰ νὰ σοῦ δώσει ἕνα γερό μωρό». Ἡ γυναίκα μου βρισκόταν στὸν 1^ο μῆνα τῆς ἐγκυμοσύνης της, ἀλλὰ ἀκόμα δὲν τὸ ἤξερε. Τὰ ἔχασε καὶ δὲν τῆς ἀπάντησε τίποτα. Ἐκείνη ἔφυγε καὶ ἡ γυναίκα μου μετὰ ἀπὸ 2 ἡμέρες πῆγε καὶ προσκύνησε. Στὴ συνέ-

χεια, ὅταν μου εἶπε γιὰ τὸ συμβᾶν στὸ ζαχαροπλαστεῖο, θυμηθήκαμε τὸ ὄνειρο ποῦ εἶχα δεῖ τὸ προηγούμενο καλοκαίρι. Λίγο ἀργότερα, μάθαμε ὅτι ἦταν ἔγκυος.

Στὴν ἐγκυμοσύνη τῆς εἶχε πολλὰ προβλήματα, κυρίως ψυχολογικά. Τὸ Νοέμβριο τοῦ 2012 γέννησε ἕνα ἀγοράκι, γιὰ τὸ φύλο τοῦ ... (συνέχεια στὴν 7^η σελίδα)

ΤΑ ΚΛΟΠΙΜΑΙΑ ΔΕΝ ΤΑ ΕΥΛΟΓΕΙ Ο ΘΕΟΣ

Εύρισκόμενος ὁ Ὅσιος Παρθένιος στὸν Κρουσώνα, ἕνας βοσκὸς τοῦ ζήτησε νὰ εὐλογήσει τὸ κοπάδι τῶν αἰγοπροβάτων του. Ὁ Γέροντας ἀνταποκρίθηκε καὶ πῆγε στὴν μάνδρα, ὅπου καὶ εἶχε συγκεντρώσει τὰ ζῶα μὲ τὸ θαυματουργὸ σταυρὸ εὐλογίας ποῦ ἔφερε πάντοτε μαζί του, εὐλόγησε τὸ κοπάδι, λέγοντας διάφορες προσευχές. Ὁ βοσκός, γνωρίζοντας ὅτι ὁ Γέροντας δὲν ἔτρωγε κρέας γιὰ νὰ τὸν φίλευε στὸ σπίτι του, σφάζοντας κάποιο ἀπὸ τὰ ζῶα του, τοῦ εἶπε νὰ ἀρμεξέει κάποιο πρόβατο ἢ κατσίκα καὶ νὰ τοῦ προσφέρει λίγο γάλα. Ὁ Ὅσιος δέχθηκε καὶ τοῦ εἶπε: «Ναί, εὐχαρίστως θὰ πῶ λίγο γάλα ἀπὸ τὴν κατσίκα, ποῦ θὰ σοῦ ὑποδείξω ἐγώ». Καὶ τοῦ ἔδειξε ἀπὸ ποια ἤθελε γάλα. Ὁ βοσκὸς πῆγε νὰ πιᾶσει τὸ ζῶο, ἀλλὰ δὲν μποροῦσε. Τὸ κυνηγοῦσε γιὰ πολλὴ ὥρα ἂν καὶ ἦταν ἡμερο, διότι καθημερινὰ τὸ ἄρμεγε, ἀλλὰ τώρα δὲν μποροῦσε νὰ τὸ πιᾶσει. Στὸ τέλος ἀποκαμωμένος λέει στὸν Γέροντα «Γέροντα, βλέπεις δὲν μπορῶ νὰ τὸ πιᾶσω...». «Δὲν μπορεῖς, διότι τὸ ἔχεις κλέψει. Ἔτσι δὲν εἶναι;». «Ναί, Γέροντα, τὸ ἔχω κλέψει», εἶπε σκύβοντας τὸ κεφάλι. «Νὰ γυρίσεις τὴν αἴγα στὸ κοπάδι τὸ ξένο, ἀπὸ τὸ ὁποῖο τὴν πῆρες, διότι ἡ εὐλογία τοῦ Θεοῦ δὲν μπορεῖ νὰ μείνει στὸ κοπάδι σου». Μὲ τὸ θαυματουργικὸ αὐτὸ τρόπο ὁ Ὅσιος Παρθένιος δίδαξε τὸ βοσκὸ ὅτι τὰ ξένα πράγματα, τὰ κλοπι-

μαῖα δὲν τὰ εὐλογεῖ ὁ Θεός, ἀλλὰ ἐμποδίζουν καὶ τὴ θεία εὐλογία γιὰ τὰ ἄλλα τὰ νόμιμα, ποῦ ἔχουν ἀποκτηθεῖ μὲ ἰδρώτα.

«Η ΘΕΙΑ ΧΑΡΙΣ ΤΟΥ ΜΕ ΣΚΕΠΑΖΕΙ ΑΚΟΜΑ!!»

Κατὰ τὴν ἐποχὴ τῆς Τουρκοκρατίας ἕνας Ἐπίσκοπος τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, συνεργεῖα τοῦ πονηροῦ, **ἐξώμοσε** καὶ ἔγινε Μωαμεθανός. Κάποτε, λοιπόν, κατὰ τὴν ἐορτὴ τοῦ Μπαϊραμιοῦ, τὴν ὥρα ποῦ ὅλοι οἱ Τοῦρκοι ἔτρωγαν καὶ γλεντοῦσαν, ζήτησαν ἀπὸ τὸν **ἐξωμώσαντα** νὰ τοὺς διακωμωδήσει τὰ μυστήρια τῶν Χριστιανῶν γιὰ νὰ γελάσουν. Αὐτὸς στὴν ἀρχὴ ἀρνιόταν, ἀφοῦ ὅμως εἶδε ὅτι ἐπέμεναν, πῆρε ἕνα ποτήρι, τὸ σήκωσε ψηλὰ καὶ ἐκφώνησε μελωδικὰ τὸ «Πάντων ἡμῶν μνησθεῖν Κύριος ὁ Θεός», κάνοντας ταυτόχρονα καὶ τὸ γύρο τοῦ τραπέζιοῦ, ὅπου οἱ Τοῦρκοι κάθονταν καὶ ἔτρωγαν. Ἄφησε τὸ ποτήρι στὸ τραπέζι καὶ γύρισε νὰ δεῖ ἂν διασκέδασαν μὲ αὐτὸ οἱ συνδαιτημόνες του. Ὅμως, τότε διεπίστωσε ἐκπληκτος πὼς οἱ Τοῦρκοι ὄχι μόνο δὲν γελοῦσαν, ἀλλὰ τὸν κοιτοῦσαν ἔντρομοι. «Ἔ, βρέ», τοὺς εἶπε «Ἐγὼ σᾶς τὸ ἔκανα γιὰ νὰ γελάσετε καὶ σεῖς τί μὲ κοιτᾶτε σὰν χαμένοι;». Μετὰ ἀπὸ λίγη ὥρα, ἕνας ἀπὸ αὐτοὺς ἀπάντησε: «παπὰ ἐφέντημ, ὅση ὥρα τὸ ἔκανες αὐτὸ ἦσουνα δυὸ πῆχεις πάνω ἀπὸ τὴ γῆ». Ἀκούγοντας αὐτὸ ὁ Ἐπίσκοπος ἐξεπλάγη καὶ βγαίνοντας ἔξω ἔκλαψε μετανοιωμένος λέγοντας «ἐγὼ ἀρνήθηκα τὸν Κύριο, ἀλλὰ Αὐτὸς δὲν μὲ ἐγκατέλειψε! Ἡ Θεία Χάρις Του μὲ σκεπάζει ἀκόμα». Τὴν ἴδια νύχτα ἀνεχώρησε κρυφὰ γιὰ τὸ Ἅγιον Ὄρος, ὅπου ἔζησε τὴν ὑπόλοιπὴ ζωὴ του μὲ μετάνοια καὶ αὐταπάρνηση, χω-

οὐς νὰ γνωρίζει κανεὶς ποιὸς ἦταν ἐκτὸς ἀπὸ τὸν Πνευματικὸ του.

«Θαύματα καὶ Ἀποκαλύψεις ἀπὸ τὴ Θεία Λειτουργία, Ἱερῶς Μονῆς Παρακλήτου Ἀττικῆς»

ΣΠΑΝΙΑ ΤΟ ΒΡΙΣΚΩ

Κάποτε ὁ γνωστὸς συγγραφέας Ντοστογιέφσκι βγήκε γιὰ τὸν ἀπογευματινὸ του περίπατο. Ἐνῶ κόντευε νὰ νυχτώσει ἕνας ζητιάνος ἄπλωσε τὸ χέρι του καὶ τοῦ ζήτησε βοήθεια. Ὁ Ντοστογιέφσκι ψάχνει τίς τσέπες του νὰ βρεῖ κανένα κέρμα, ἀλλὰ δὲν βρίσκει τίποτα. Ψάχνει τὸ ρολόι του νὰ τὸ προσφέρει, ἀλλὰ καὶ ἐκεῖνο τὸ εἶχε ξεχασμένο στὸ σπίτι του. Ὁ μεγάλος συγγραφέας κοκκίνησε λίγο στὸ πρόσωπο καὶ πάνω στὴν ἀμηχανία του ἔσκυψε, φίλησε τὸ χέρι τοῦ τυφλοῦ καὶ ψιθύρησε: «Συγχώρεσε μέ, καλέ μου ἄνθρωπε, γιατί αὐτὴ τὴ στιγμή δὲν ἔχω τίποτα νὰ σοῦ προσφέρω!» Καὶ ὁ γέρο-ζητιάνος ἀπαντᾷ: «Εὐχαριστῶ πολὺ. Τὸ πῆρα! Αὐτὸ πού μου ἔδωσες δὲν μποροῦσα νὰ τὸ βρῶ ἄλλοῦ. Τὸ νόμισμα τῆς καλοσύνης σπάνια τὸ βρίσκω...»

ΤΟ ΦΙΛΟΤΙΜΟ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΑ ΔΕΝ ΘΑ ΤΟ ΠΑΡΟΥΝ ΠΟΤΕ

Τὸ περιστατικὸ εἶναι ἀληθινὸ καὶ συνέβη πρὶν ἀπὸ μερικὲς ἡμέρες σὲ μιὰ ὑπεραγορὰ τῆς Ἁγίας Παρασκευῆς στὴν Ἀθήνα. Πλησιάζει στὸ ταμεῖο ἕνας γηραιὸς, ρακένδυτος ἄνδρας, μὲ 3-4 κονσέρβες κ' ἕνα γκαζάκι στὸ καλάθι του. Ἡ νεαρὴ ταμίας κτυπάει τίς κονσέρβες καὶ τὸ γκαζάκι στὴν ταμειακὴ μηχανή, τὸν κοιτάει καὶ τοῦ λέει: «Φύγετε κύριε, ἡ ἔταιρεία μας δικαιολογεῖ κάποια δωρεὰν καλάθια». Αὐτὸς τὴν κοιτάει μὲ καλοσύνη, τὴν εὐχαριστεῖ ἕκατὸ φορὲς καὶ τῆς δίνει

χίλιες εὐχές. Μόλις ἐκεῖνος ἀπομακρύνεται, ἀνοίγει τὴν τσάντα τῆς καὶ βάζει τὰ χρήματα στὸ ταμεῖο ἀπὸ τὸ πορτοφόλι τῆς! Ὅσοι ἦταν στὴν οὐρά, 2-3 ἄτομα, ἔχουν μείνει μὲ ἀνοικτὸ τὸ στόμα. Ἀμέσως τῆς λένε «κοπελιά, νὰ τὰ πληρώσουμε ἐμεῖς». Ἡ νεαρὴ κοπέλα τοὺς κοιτάζει αὐστηρὰ καὶ τοὺς ἀπαντᾷ ἀποφασιστικά: **«Εὐχαριστῶ! Ἐγὼ τὸ ἀποφάσισα, ἐγὼ θὰ τὰ πληρώσω.** Ἐλᾶτε, παρακαλῶ, προχωρᾶτε». **Μάθημα ζωῆς καὶ ἀνθρωπιᾶς γιὰ ὅλους μας.** Ἐλπίδα καὶ προσμονὴ γιὰ ἕνα καλύτερο αὔριο. Ἔτσι γιὰ νὰ μὴ κατηγοροῦμε μερικὲς φορὲς τὴν νεολαία μας. Ὑπάρχουν καὶ διαμάντια καὶ εἶναι πολλὰ, μὰ πάρα πολλὰ. Καὶ τώρα σὲ αὐτὴ τὴ δύσκολη περίοδο, ποὺ περνᾷ ἡ Πατρίδα, λάμπουν καὶ δίδουν ἐλπίδα, μάθημα ἀντίστασης, μάθημα ζωῆς σὲ ὅλους μας.

ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ ΣΤΗΝ ΠΡΟΔΟΣΙΑ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ

ΟΛΑ τὰ καταστήματα κλειστὰ τὴν Κυριακῆ.

ΟΛΟΙ οἱ Χριστιανοὶ κάθε Κυριακῆ στὴν Ἐκκλησία.

KANEIS γιὰ ψώνια τὴν ἡμέρα αὐτῆ.

ΣΤΗΡΙΖΟΥΜΕ μὲ τὴν ἀγοραστικὴ μας δύναμη τοὺς ἐμπόρους ποὺ κρατοῦν κλειστὰ τὰ μαγαζιά τοὺς τὴν Κυριακῆ.

Θέτουμε σὲ ἀγοραστικὸ **ΑΠΟΚΛΕΙΣΜΟ** τὰ καταστήματα ποὺ παραβιάζουν τὴν ἀργία τῆς Κυριακῆς.

ΟΛΟΙ ΜΑΖΙ, ΝΑ ΚΑΤΑΡΓΗΣΟΥΜΕ ΣΤΗΝ ΠΡΑΞΗ ΤΟΝ ΝΟΜΟ ΠΟΥ ΚΑΤΑΡΓΕΙ ΤΗΝ ΑΡΓΙΑ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ

ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΟΜΟΛΟΓΙΑ

Οί «ΔΙΚΟΙ» μας (μοιραίοι) πολιτικοί συναγωνίζονται ποιός θα παρουσιάσει λιγότερο θρησκευόμενο τόν έναντο του, για να φανεί «προοδευτικός»! Σε αντίθεση με τους όμοδοξους Ρώσους πολιτικούς, οί όποιοι συναγωνίζονται ποιός θα όμολογήσει θερμότερα την όρθόδοξη πίστη του! Ο λόγος για τόν πρόεδρο της Ρωσικής Όμοσπονδίας κ. Ντιμίτρι Μεντβέντεφ, ό όποιος «έξέπληξε» τούς πάντες, όταν στο Άμερικάνικο τηλεοπτικό δίκτυο ABC δήλωσε ότι ή ζωή του άλλαξε ριζικά άφóτου άσπάστηκε την Όρθοδοξία. Έρωτηθείς ό Πρόεδρος Μεντβέντεφ, γιατί μπήκε μέσα στην έκκλησία μεταξú άλλων τόνισε «Έγώ στα 23 μου αισθάνθηκα ότι τó είχα ανάγκη» (πηγή: pentapostagma.gr). Πώς είναι δυνατόν να μη προσδεύσει ή ύπερδύναμη Ρωσία, όταν οί ήγέτες της είναι όμολογητές της Όρθοδοξίας; Ποιός περίμενε στη χώρα τού άλλοτε μαχητικού άθείσμου να όμολογεΐται ό Χριστός με τέτοια θέρμη; Ζεί Κύριος ό Θεός.

ΙΣΛΑΜΙΣΤΑΙ ΕΡΡΑΨΑΝ ΤΟ ΣΤΟΜΑ ΚΑΙ ΤΟ ΜΑΤΙ ΤΗΣ

Ένα μικρό «άφιέρωμα» στους πρόσφορες της Θεολογικής Σχολής τού Άριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης, οί όποιοι έψήφισαν για την «άκαδημαϊκή σπουδή της μουσουλμανικής θρησκείας»: Ένα νέο κορίτσι πού έργαζόταν στην Σαουδική Άραβία είχε τó θράσος να πεί: «Ο Ίησους Χριστός, είναι Ειρή-

νη, είναι ό λυτρωτής μου». Αυτό θυμωσε πολλούς άνώτερους ύπαλλήλους στην έργασία της και έτσι διέταξαν κάποιους άντρες να πραγματοποιήσουν τή διαδικασία της συρραφής τού στόματός της πού της τó έκλεισαν προκειμένου να την έμποδίσουν να εκφράξει την άγάπη της για τόν Ίησού Χριστό μας. Έπιπλέον της έρραψαν τó άριστερό μάτι πού της τó έκλεισαν και αυτό ως μία προστιθέμενη μορφή τιμωρίας! Η διαδικασία πού χρησιμοποιήθηκε ήταν όχι μόνο άπάνθρωπη αλλά και άνθυγιεινή. Τó πλαστικό νήμα πού χρησιμοποιήθηκε σκόπιμα περιείχε χημικές ούσιες πού είχαν ως άποτέλεσμα τή μόλυνσή της (Ίστολόγιο ongreece24.com) Κι' όλα αυτά σε έφαρμογή τού ισλαμικού νόμου «περι τών άπίστων»! Τόσο «άνθρωπινο» και «δημοκρατικό» συνετισμό. Τί έχουν άραγε να άπαντήσουν οί κ.κ. θεολόγοι καθηγητές; Αυτότην την άπάνθρωπη και μισσαλόδοξη διδασκαλία θέλουν να διδάσκειται έπιστημονικά άπό πτυχιούχους της Όρθόδοξης Θεολογικής Σχολής! Είναι και αυτό ένα άπό τά πολλά σημεία τών έσχάτων καιριών!

ΟΙ ΦΙΛΟΙ ΜΑΣ ΟΙ ΤΟΥΡΚΟΙ!

Τή στιγμή πού έμεις χτίζουμε τζαμιά, για να προσεύχονται οί νόμιμοι και παράνομοι μουσουλμάνοι μετανάστες, παίρνοντας δύναμη να φανατίζονται και να μάς μισούν, ή γείτονάς μας χώρα Τουρκία μεταβάλλει τούς ναούς μας σε άφοδευτήρια ζώων! Δέν τó λέμε έμεις αλλά ή τουρκική έφημερίδα Sabah στο φύλλο της 12^{ης} Φεβρουαρίου. Σύμφωνα με τó άρθρο τού γνωστού δημοσιογράφου Ν. Χειλαδάκη «ό περίφημος και ιστορικός ναός της Παναγίας, στην πόλη της Καισάρειας, στην

ἀγιοτόκο Καππαδοκία καὶ συγκεκρωμένα στὴν περιοχὴ τοῦ Melikgazi καὶ στὴν ὁδὸ Germir Mahallesı, μίᾱ ἱστορικὴ ἑλληνορθόδοξη ἐκκλησία ἔχει κατακτήσει κυριολεκτικὰ χῶρος ... ἀφόδευσης τῶν ζώων, ποὺ τὰ πηγαίνουν ἐκεῖ οἱ διάφοροι ἀσυνειδητοὶ γιὰ νὰ τὰ στεγάσουν στὸ χῶρο τῆς ἐκκλησίας ὅπως ἀποκαλύπτει ἡ τουρκικὴ ἐφημερίδα. Ἡ εὐθύνη τῆς κατάστασης αὐτῆς βαρύνει τοὺς βαρβάρους, διότι τὸ μόνον ποὺ μποροῦν νὰ κάνουν εἶναι νὰ σφάζουν καὶ νὰ μαγαρίζουν, ἀλλὰ καὶ τοὺς δικούς μας, οἱ ὁποῖοι τοὺς ἀνέχονται καὶ «σφυρίζουν ἀδιάφορα»! Ρωτᾶμε ἔως πότε!

ΕΧΟΥΜΕ ΜΕΓΑΛΗ ΕΥΘΥΝΗ

Συχνὰ λέμε ὅταν ἐμεῖς χτίζαμε Παρθενῶνες καὶ θεμελιώναμε πολιτισμούς, οἱ ἄλλοι λαοὶ ζοῦσαν στὶς στέπες, στὶς τρῶγλες, τὰ δένδρα καὶ τὶς ὁπές τῆς γῆς. Πράγματι, εἶναι ἀλήθεια αὐτό. Οἱ θεμελιωτὲς ὄλων τῶν ἐπιστημῶν ἦταν Ἕλληνες. Γιὰ παράδειγμα:

Φιλοσοφία: Πατέρας τῆς ὁ Ἀριστοτέλης καὶ ὁ Θεόφραστος.

Μαθηματικά: Θεμελιωτὴς τους ὁ Πυθαγόρας.

Ίατρική: Πατέρας τῆς ὁ Ἱπποκράτης ὁ Κῶος.

Ἀστρονομία: Πατέρας τῆς ὁ Ἀρίσταρχος ὁ Σάμιος.

Δημοκρατία: Πατέρας τῆς ὁ Κλεισθένης καὶ ὁ Περικλῆς.

Ίστορία: Πατέρας τῆς ὁ Ἡρόδοτος.

Μηχανική: Πατέρας τῆς ὁ Ἀρχιμήδης ὁ Συρακούσιος.

Ρητορική: Πατέρας τῆς ὁ Ἐμπεδοκλῆς.

Φαρμακευτική: Πατέρας τῆς ὁ Διοσκουρίδης.

Τραγωδία: Πατέρας τῆς ὁ Θεόπης.

Γεωμετρία: Θεμελιωτὴς τῆς ὁ Εὐκλείδης.

Ἀτομικὴ Ἐνέργεια καὶ Φυσική: Θεμελιωτὴς τῆς ὁ Δημόκριτος.

Γεωγραφία: Πατέρας τῆς ὁ Στράβων ὁ Ἀμισέας.

Ψυχολογία: Πατέρας τῆς ὁ Αλκμαίων ὁ Κροτωνιάτης.

...

Μὲ ὅλη αὐτὴ ὅμως τὴν παράδοση, τὴ φιλοσοφία, τὶς ἐπιστῆμες, τὸν πολιτισμό, ἐμεῖς οἱ Ἕλληνες ἔχουμε πολὺ μεγάλη εὐθύνη. Ἔχουμε ὑποχρεώσεις. Δὲν ἔχουμε ἐλαφρυντικά, δὲν εἴμαστε δικαιολογημένοι νὰ ἔχουμε ἄγνοια καὶ ἀμορφωσιά, νὰ μὴν ἔχουμε ἀρχές καὶ ἰδανικά. Δὲν δικαιολογούμαστε νὰ γινόμαστε θύματα δημαγωγῶν καὶ κάθε λογῆς προπαγάνδας. Ὅφειλουμε νὰ καλλιεργοῦμε τὸν ἑαυτό μας, νὰ ἔχουμε παιδεία, νὰ ἔχουμε κριτικὴ ἰκανότητα, νὰ ἔχουμε ὑπευθυνότητα καὶ ὠριμότητα. Νὰ ἔχουμε μνήμη καὶ ἱστορικὴ γνώση. «Ἡ βλακεία γιὰ τοὺς Ἕλληνες εἶναι ἀμαρτία» ἔλεγε κάποιος καὶ πολὺ ὀρθά. Ἄς ἀναλάβουμε λοιπὸν τὶς εὐθύνες μας καὶ ἄς ἀνορθωθοῦμε πνευματικά, ἠθικά καὶ πολιτιστικά, ἐὰν θέλουμε νὰ κερδίσουμε κι' ἐμεῖς μιὰ θέση τιμῆς καὶ ὄχι ἀπαξίας πλάι στοὺς προγόνους μας, εἰδάλως ἢ ἱστορία θὰ κρίνει τὴν γενιά μας πολὺ ἀυστηρά...

«ΕΓΩ» ΚΑΙ «ΕΜΕΙΣ»

Κάποτε περιοδεύοντας ο Μεγας Πέτρος τῆς Ρωσίας μιὰ ἀγροτική περιοχὴ εἶδε ἕναν ὑπερήλικα ρῶσο νὰ σκάβη, γιὰ νὰ φυτέψῃ μιὰ μηλιά. «Φοβάμαι πὼς λόγω τῆς ἡλικίας σου, δὲν θὰ προλάβῃς νὰ ἀπολαύσῃς τοὺς καρποὺς τῶν κόπων σου», εἶπε ὁ Τσάρος. «Δὲν ἔχει σημασία, εἶπε ὁ γεωργός. Ὅφειλουμε νὰ ἐργαζόμαστε καὶ γιὰ τοὺς διαδόχους μας καὶ νὰ φροντίζουμε καὶ γιὰ τὸ μέλλον, ὅπως καὶ ἄλλοι ἐργάσθηκαν, πρὶν ἀπὸ ἐμὰς, γιὰ μας καὶ γιὰ ὅλη τὴ Ρωσία». Συγκινημένος ὁ Μέγας Πέτρος, ἀπὸ τὴν ἀπάντησή του, τοῦ ἀποκάλυψε τὴν ιδιότητά του, τὸν συνεχάρη καὶ τοῦ προσέφερε ὡς δῶρο 100 λίρες. «Βλέπετε Μεγαλειώτατε, εἶπε ὁ γεωργός, εὐχαριστῶντας τον, ἀκόμη δὲν φύτεψα τὴν μηλιά καὶ ἀπέδωσε τοὺς καρποὺς τῆς». Εἶναι ὑπέροχο νὰ ἀπαιτῆς ἀπὸ τὸν ἑαυτὸ σου, ὥστε τὸ πέρασμά σου νὰ εἶναι εὐεργεσία, νὰ εἶναι ἕνα -συν-, ἕνα λιθαράκι ποὺ νὰ χτίζῃ ὅ,τι ὠραῖο, ὅ,τι ὑψηλό, ὅ,τι θεῖο, νὰ χτίζῃ τὸ μέλλον. Γιατί ὅσο μεγαλόψυχα φέρεσαι, τόσο πιδ εὐεργετικὸς εἶσαι. Ὅσο μικρόψυχα φέρεσαι, τόσο πιδ δυστυχῆς εἶσαι. Ὅσο πιδ ἀτομιστικὰ σκέφτεσαι, τόσο πιδ κενὸς καὶ ἀρνητικὸς εἶσαι. Ὅσο πιδ κοιντόφθαλμος εἶσαι, τόσο πιδ μίζερους γίνεσαι, τόσο φτωχὸς καὶ κακομοίρης. Ὅσο πιδ πλατειὰ βλέπουμε, τόσο πιδ δημιουργικοὶ γινόμαστε. Ὁ πολιτισμὸς χτίζεται ἀπὸ τοὺς ἀν-

θρώπους ποὺ ξέρουν νὰ θυσιάζουν τὰ δικά τους καὶ τὸν ἑαυτὸ τους. Μιὰ εὐνομούμενη καὶ εὐήμεροῦσα κοινωνία χτίζεται ἀπὸ κείνους ποὺ κάνουν τὴν γενναία ὑπέρβαση τοῦ «ἐγὼ» καὶ πάνε στὸ «ἐμεῖς». Τὸ ἐγὼ εἶναι τραγωδία, εἶναι δυστυχία, εἶναι μοναξιά, εἶναι ἀναστολὴ τῆς προόδου, εἶναι βράχος καὶ πνίξιμο τῆς ὁμορφῆς ζωῆς. Ὁραία σήματα πορείας παίρνουμε, λοιπόν, ἀπὸ τὸν ρῶσο ἀγρότη. Μιὰ ζωὴ χωρὶς δόσιμο εἶναι μιὰ ἀχρηστὴ ζωὴ, ἕνας πρόωρος θάνατος.

ΕΥΘΥΚΡΙΣΙΑ ΑΡΧΟΝΤΟΣ

Ὅταν ἡ μητέρα τοῦ Μεγάλου Ἀλεξάνδρου τὸν πείξε νὰ σκοτώσῃ ἕναν ἀθῶο καὶ τοῦ ἔλεγε διαρκῶς «Θυμήσου, παιδί μου, πὼς σὲ κράτησα ἑννέα μῆνες στὴν κοιλιά μου», ἐκεῖνος μὲ σύνεσι καὶ σεβασμὸ τῆς ἀπάντησε «Ζήτησέ μου ἄλλη ἀμοιβὴ γι' αὐτό, Μητέρα, διότι ἡ ζωὴ τοῦ ἀνθρώπου δὲν ἐξαγοράζεται μὲ καμμιά εὐεργεσία». Νὰ ἕνας Βασιλιάς ποὺ δὲν θυσίασε τὸ δίκαιο καὶ τὸ σωστὸ στὴν μητρικὴ ἀγάπη. Ἐνήργησε ὅπως ἡ περίπτωσις ἀπαιτοῦσε, ὡς Βασιλεὺς καὶ ὄχι ὡς υἱός.

ΠΗΡΕ ΦΩΤΙΑ ΤΟ ΣΠΗΛΑΙΟ ΤΗΣ ΓΕΝΝΗΣΕΩΣ ΣΤΗ ΒΗΘΛΕΕΜ ΜΟΛΙΣ ΕΦΥΓΕ Ο ΠΑΠΑΣ

Πυρκαγιά ξέσπασε στὸ σπήλαιο τῆς Γεννήσεως μετὰ τὴν ἀναχώρησι τοῦ

πάπα Φραγκίσκου από τους Άγιους Τόπους. Κατά τη διάρκεια του τριμήνου προσκυνήματός του, ο ποντίφικας προσευχήθηκε στο Σπήλαιο, έναν από τους πλέον ιερούς τόπους του Χριστιανισμού.

Το προσκύνημα του Σπηλαίου ύπεστη σοβαρές ύλικές ζημιές, ακόμα και το ακριβές σημείο της Γεννήσεως του Κυρίου. «Η φωτιά έκδηλώθηκε από μόνη της και έπειτα τη σβήσαμε», είπε ο κυβερνήτης της Βηθλεέμ Άμπντελ-Φάταχ Χαμάγελ. Αυτό το περιστατικό έρχεται να επισφραγίσει το άσχημο κλίμα που επικράτησε στους κύκλους των ορθοδόξων χριστιανών της πόλης οι όποιοι διαμαρτυρήθηκαν έντονα για την επίσκεψη και προσευχή του πάπα Φραγκίσκου στο άγιο Σπήλαιο.

ΤΟ ΟΝΕΙΡΟ ΚΑΙ Η ΒΑΠΤΙΣΗ ΤΟΥ ΜΙΚΡΟΥ ΡΑΦΑΗΛ (συνέχεια από την 1^η σελίδα)

... όποιου ήμασταν σίγουροι από την πρώτη στιγμή. Γνωρίζαμε ότι ήταν άγόρι, προτού καν μας τo ανακοινώσει ο γιατρός. Τo μωρό έπαθε λοίμωξη και παρέμεινε στη θερμοκοιτίδα για 22 oλόκληρες ήμέρες, αλλά τελικά όλα πήγαν καλά.

Έντέλει, τo όνειρο που είχα δεί συνέβη και στην πραγματικότητα. Η βάπτισή του μωρού έγινε στο μοναστήρι του Άγιου Ραφαήλ στο Άνω Σούλι Μαραθώνα, στον έξωτερικό χώρο, ανάμεσα σε πολλές έλιές. Τo μωρό πήρε τo όνομα «Ραφαήλ»

και φόρεσε κατάλευκα ρούχα. Η κολυμβήθρα είχε τοποθετηθεί στο σημείο ακριβώς που είχα δεί και στο όνειρό μου. Χάρη στον Άγιο Ραφαήλ είχαμε και έχουμε ένα γερό άγοράκι.

Νίκος και Φωτεινή Ν.
Σεπόλια.

ΤΑΠΕΙΝΩΣΙΣ Η ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΑ;

Κατά την συνάντηση του πάπα Φραγκίσκου με τον Οίκουμ. Πατριάρχη Βαρθολομαίο στα Ίεροσόλυμα ο πάπας φίλησε τo χέρι του Οίκουμ. Πατριάρχη, σε μιá κίνηση που θεωρήθηκε από πολλούς πράξη ευσεβείας, ταπεινώσεως και ειλικρινούς προσεγγίσεως προς την Όρθοδοξία. Δυστυχώς αυτή ή κίνηση του Πάπα, τελικά, έχασε την όποια αξία της από την ώρα κατά την όποία ο Ρωμαίος Ποντίφικς την επανέλαβε και προς τον Αρχιεραβίνο των Ίεροσολύμων! Έτσι όμως έδειξε, ότι ή κίνηση αυτή δεν ήταν προίον ταπεινώσεως, αλλά ενέργεια σκοπιμότητος! Διότι ΔΕΝ μπορεί κάποιος Χριστιανός να φιλήσει τo χέρι ραβίνου, ο όποιος ΔΕΝ πιστεύει στον Τριαδικό Θεό, ΔΕΝ παραδέχεται τον Ίησού Χριστό ως Θεό και Σωτήρα, ΔΕΝ πιστεύει τή Παναγία ως Θεοτόκο και έν γένει απορρίπτει (μάλλον και βδελύσσεται) κάθετι χριστιανικό. Έπιπλέον, ο πάπας κατέθεσε στεφάνι στον τάφο του θεμελιωτή του Σιωνισμού, Theodore Herzl, κάτι τo όποιο είναι έξισου ανεπίτρεπτο. Έπειτα από αυτά, μπορούμε, λοιπόν, να πούμε χωρίς δισταγμό τώρα, ότι ο πάπας Φραγκίσκος είναι ένας καλός θεατρίνος ή στην καλύτερη περίπτωση ένας καλός διπλωμάτης, όχι όμως και ένας πραγματικός χριστιανός. Δυστυχώς, είναι σύνηθες στους αίρετι-

κούς να χρησιμοποιούν υποκρισία και δόλο, προκειμένου να παραπλανήσουν. Έμεις, όμως, οί Ὁρθόδοξοι δὲν μπορούμε νὰ παίζουμε θέατρο μὲ τὴν Ὁρθοδοξία...

**ΠΑΠΑΣ ΦΡΑΓΚΙΣΚΟΣ:
«ΤΑ RFID ΤΣΙΠΑΚΙΑ ΕΙΝΑΙ
ΕΥΛΟΓΙΑ ΑΠΟ ΤΟΝ ΘΕΟ»**

Ἀφήνοντας νὰ ἀποκαλυφθοῦν οἱ ἀλλότριες, ἀνελεύθερες καὶ ἀντιχριστιανικὲς προθέσεις του, ὁ πάπας Φραγκίσκος, ὑποστήριξε ξεκάθαρα καὶ τάχθηκε ὑπὲρ τῶν τεχνολογιῶν RFID Chip καὶ τὸ ἐξαιρετικὸ δῆθεν δυναμικὸ ποῦ διαθέτουν γιὰ τὴν ἀνθρωπότητα. Διαβεβαίωσε μάλιστα τοὺς ὀπαδούς του ὅτι καμία πνευματικὴ βλάβη δὲν μπορεῖ νὰ προέλθει ἀπὸ τὴν ὑποδοχὴ τοῦ ἐμφυτεύματος RFID. «Ἐχουμε ἐξετάσει τίς γραφὲς καλά, καὶ μπορῶ μὲ βεβαιότητα νὰ πῶ ὅτι δὲν ὑπάρχει τίποτα ποῦ νὰ βεβαιώνει ὅτι τὰ τσιπ RFID εἶναι σατανικά. Ἄν μὴ τί ἄλλο, αὐτὲς οἱ συσκευὲς εἶναι μιὰ εὐλογία ἀπὸ τὸν Θεὸ τὸν ἴδιο, ὁ

ὁποῖος τὰ παραχώρησε στὴν ἀνθρωπότητα γιὰ νὰ λύσει πολλὰ ἀπὸ τὰ δεινὰ τοῦ κόσμου», συμπλήρωσε ὁ Πάπας. Ἀπευθύνθηκε στοὺς ἀκροατὲς του λέγοντάς τους νὰ εἶναι ἀνοιχτόμυαλοι σὲ αὐτὴ τὴν ἐποχὴ ὅπου λαμπρὲς καὶ νέες τεχνολογικὲς προόδοι γίνονται καθημερινά. Ἐξήγησε στοὺς παρευρισκομένους τὸν ἐνθουσιασμό του γιὰ τὴν ἐμφύτευση RFID καὶ πῶς θὰ καταστεῖ στὸ ἄμεσο μέλλον, ὑποχρεωτικὴ ἢ διαδικασίᾳ ἐμφύτευσης γιὰ ὅλους τοὺς ἐργαζόμενους καὶ τοὺς κατοίκους τοῦ Βατικανοῦ». (Πηγή: Πολεμικὸ Ἡμερολόγιο, 22/5/14)

Σημείωση: Σιγά - σιγά πέφτουν οἱ μάσκες γιὰ τοὺς ὑπηρετὲς τῆς Νέας Ἐποχῆς... Πόσο δίκιο εἶχε ὁ Ἅγιος Πορφύριος Κausοκαλυβίτης ὅτι μόνο τὸ Ὁρθόδοξο Πνεῦμα εἶναι τὸ ἀληθὲς καὶ ὅτι ἔξω ἀπὸ αὐτὸ ὑπάρχει μόνο σύγχυση καὶ μπερδεμα.

Λ Ε Ι Τ Ο Υ Ρ Γ Ι Ε Σ Σ Τ Ο Ν Α Γ Ι Ο Ρ Α Φ Α Η Λ

Κάθε Κυριακὴ

Ὁρθρος - Θεῖα Λειτουργία: 7.30 - 10.15 π.μ.

**Π Α Ρ Α Κ Λ Η Σ Ε Ι Σ
Ε Ι Σ Τ Ο Ν
Α Γ Ι Ο Ρ Α Φ Α Η Λ**

καὶ προσκύνησις Τεμαχίου
Ἁγίου Λειψάνου
Κάθε Τετάρτη στίς 7.00 μ.μ.

**Ε Π Ι Σ Κ Ε Ψ Ε Ι Σ
Ε Ι Σ Τ Ο Ν Α Γ Ι Ο Ρ Α Φ Α Η Λ**

Κάθε ἡμέρα ἀνοικτὰ

9.00 - 1.00 πρῶτὸ ἀνοικτὰ
1.00 - 5.00 Μεσημέρι κλειστὰ
5.00 - 7.30 ἀπόγευμα ἀνοικτὰ

Ο Α Γ Ι Ο Σ Ρ Α Φ Α Η Λ - Μηνιαῖο Ἐνημερωτικὸ Δελτίο

Ἰδιοκτήτης: Ἀδελφότης Ὁρθοδόξου Ἱεραποστολῆς «Ὁ Ἅγιος Ραφαήλ»

Ἔδρα: Ἄνω Σοῦλι Μαραθῶνος, **Ἱστοσελίδα:** www.agiosrafael.gr

Ἐκδότης-Δ/ντής: Ἀρχιμ. Ραφαήλ Ἀλιπαρμάκης, τηλ. 22940-61151 κ' 6944359953,

E-mail: p.rafael@agiosrafael.gr - Ἐπιστολές, ἐμβάσματα, συνδρομὲς ἀποστέλλονται εἰς **Διεύθυνση:** π. Ραφαήλ, Τ.Θ. 7, Τ.Κ. 19007 Μαραθῶνα.